



PERSCOMMUNIQUÉ nr. 84/23

Luxemburg, 24 mei 2023

Arrest van het Gerecht in zaak T-2/21 | Emmentaler Switzerland/EUIPO (EMMENTALER)

De term „emmentaler” kan niet worden beschermd als Uniemerkt voor kaas

Emmentaler Switzerland heeft bij het internationale bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) de internationale inschrijving van het woordteken EMMENTALER verkregen voor waren die zijn omschreven als „kazen met de beschermde oorsprongsbenaming „Emmentaler”¹.

Deze internationale inschrijving is meegedeeld aan het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), maar daar is de inschrijvingsaanvraag door de onderzoeker afgewezen². Emmentaler Switzerland heeft dan ook beroep ingesteld, dat vervolgens door de tweede kamer van beroep van het EUIPO is verworpen omdat het aangevraagde merk beschrijvend is³.

In zijn arrest verwerpt het Gerecht het beroep dat verzoekster heeft ingesteld tegen de beslissing van de kamer van beroep. In dit verband onderzoekt het Gerecht of de kamer van beroep artikel 7, lid 1, onder c), van verordening 2017/1001 heeft geschonden door te oordelen dat het aangevraagde merk beschrijvend is. Verder verduidelijkt het Gerecht het verband tussen artikel 74, lid 2, van die verordening, dat betrekking heeft op beschrijvende tekens of aanduidingen die kunnen worden ingeschreven als collectief merk, en artikel 7, lid 1, onder c), dat beschrijvende merken betreft.

Beoordeling door het Gerecht

Wat ten eerste het beschrijvend karakter van het aangevraagde merk betreft, oordeelt het Gerecht dat, gelet op de aanwijzingen die de kamer van beroep in aanmerking heeft genomen, het relevante Duitse publiek het teken EMMENTALER onmiddellijk opvat als aanduiding van een kaassoort. Inschrijving van een teken wordt geweigerd indien dit teken beschrijvend is in een deel van de Unie, zelfs als dat deel uit slechts één lidstaat bestaat. Derhalve is het Gerecht van oordeel dat de kamer van beroep terecht heeft vastgesteld dat het aangevraagde merk beschrijvend is, zonder dat de gegevens hoeven te worden onderzocht die geen betrekking hebben op de perceptie van het relevante Duitse publiek.

Wat ten tweede de bescherming van het aangevraagde merk als collectief merk betreft, brengt het Gerecht in herinnering dat artikel 74, lid 2, van verordening 2017/1001 bepaalt dat, in afwijking van artikel 7, lid 1, onder c), van deze verordening, collectieve Uniemerken ook kunnen bestaan uit tekens of aanduidingen die in de handel kunnen wijzen op de plaats van herkomst van de betrokken waren of diensten. Deze afwijking moet echter strikt worden

¹ Waren van klasse 29 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien en gewijzigd.

² Op grond van artikel 7, lid 1, onder b) en c), juncto artikel 7, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerkt (PB 2017, L 154, blz. 1).

³ In de zin van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening 2017/1001.

uitgelegd. Zij kan derhalve geen betrekking hebben op tekens die worden beschouwd als een aanduiding van de soort, de kwaliteit, de hoeveelheid, de bestemming, de waarde, het tijdstip van vervaardiging of een ander kenmerk van de betrokken waren, maar alleen op tekens die worden beschouwd als een aanduiding van de plaats van herkomst van deze waren. Aangezien het aangevraagde merk door het relevante Duitse publiek wordt opgevat als een beschrijving van een kaassoort en niet als een aanduiding van de plaats van herkomst van die kaas, komt het Gerecht tot de slotsom dat dit merk niet als collectief merk kan worden beschermd.

NOTA BENE: De Uniemerken en gemeenschapsmodellen gelden op het gehele grondgebied van de Europese Unie. De Uniemerken bestaan naast de nationale merken. De gemeenschapsmodellen bestaan naast de nationale modellen. Aanvragen tot inschrijving van Uniemerken en van gemeenschapsmodellen worden gericht tot het EUIPO. Beroepen tegen beslissingen van het EUIPO worden ingesteld bij het Gerecht.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof. Voor de hogere voorziening geldt een procedure van voorafgaande toelating. Daarom dient zij vergezeld te gaan van een toelatingsverzoek waarin wordt uiteengezet welke vraag of vragen die belangrijk zijn voor de eenheid, de samenhang of de ontwikkeling van het recht van de Unie in hogere voorziening worden opgeworpen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎(+32) 2 2964106

Volg ons!

